

Glorieuze jaren (1974-1979)

Volgens het 'Nieuwe Groninger Woordenboek' van K. ter Laan is de bijnaam van de Onstwedders al sinds jaar en dag 'Onstwedder bobbekòpn', d.w.z. stugge, onwillige lui. Zou het aan die bijnaam gelegen hebben dat de schok van de energiecrisis van eind 1973 en de daarmee gepaard gaande daling in de algemene conjunctuur (stijging van de grondstoffenprijzen, werktijdverkorting, bedrijfssluitingen, ontslagen) de Onstwedders blijkbaar, dwars tegen alles in, inspireerde tot een ongekende dadendrang?

Of betrof het misschien een geschakelde reeks explosies van gemeenschapszin? De werkelijke redenen zullen wel altijd in de nevelen van de tijd verhuld blijven. Maar hoe dan ook, weinigen zullen vooraf in de gaten hebben gehad wat een voortreffelijke jaren Onstwedde van 1974 - 1978 zou meemaken. En dan hoeven we niet alleen over VOETBAL te praten!

Uiteraard hoop je terecht, dat je na een periode van opbouwen en investeren in mensen en in zaken, zult kunnen oogsten. Het tempo waarin zich in Onstwedde vele uitschieters vrijwel tegelijk manifesteren, wekt echter – zelfs achteraf – nog steeds verbazing. Als je een tomeloze inzet vooronderstelt, blijft de vraag hoe het allemaal gelukte, steil overeind.

We maken voor u een kleine selectie uit de waslijst-vandadendrang uit die jaren:

Op voetbalgebied:

- de A-junioren van 'Onstwedder Boys' promoveren naar de Districtsselectieklasse van de KNVB.
- Onstwedder Boys-1 laat gerenommeerde clubs als CSVC (Coevorden) en SC Angelslo (Emmen) achter zich en wordt kampioen in de 4e klasse D van de KNVB. En dus ... promotie!
- het 3e speelveld gaat definitief door.

Sport algemeen:

- de Christelijke Gymnastiekvereniging C.G.V.O. viert het 40-jarig bestaan met allure (1976).
- de ponyclub Onstwedde/Alteveer jaagt vanaf 1972 achter een manege aan.
- het sportaanbod wordt uitgebreid door de oprichting van lieft 2 nieuwe verenigingen, die floreren vanaf de start:
  - * de Onstwedder Korfbalclub O.K.C.
  - * de Onstwedder Tennisvereniging 'Uneswid'
- de 1e Onstwedder Sportweek gaat van start (1974).

Dorpsactiviteiten:

- Onstwedde neemt middels de Anti-Atoomafvalgroep Oost-Groningen (A.A.O.G.) het voortouw bij de strijd tegen de uiterst milieu-onvriendelijke plannen, die vanuit Den Haag op het Noorden afkomen. Onder andere middels een grote protestoptocht door de regio.
- het 1100-jarig bestaansfeest van Onstwedde wordt in 2 jaar grondig voorbereid en komt in 1977 tot een voortreffelijke uitvoering van 3 weken feest. Een budget van een half miljoen resulteert nota bene in een quitte afrekening.
- 'Onstwedder Gaarv'n' is het blijvende resultaat van 'Onstwedde 1100'.
- aan de Jabbingelaan laat Onstwedde zien wat moet

worden verstaan onder fraaie particuliere bouw-activiteit (na jaren van ongeduldige wachten).

Nou, zegt u zelf? Grote klasse, nietwaar?

Terug naar het voetballen.

Toen Feijenoord in 1974 de UEFA-cup won en het Oranje-team met o.a. Cruyff, Neeskens, Jansen, Krol, Rep, Haan en Jongbloed 2e was geworden op het WK in West-Duitsland, was dat natuurlijk een enorme stimulans voor het totale voetbal-gebeuren in ons land. Maar naast deze nationale successen, stond een regionale domper van de eerste orde: FC Groningen degradeerde uit de ere-divisie.

Tegen deze achtergronden begint de v.v. 'Onstwedder Boys' met 5 senioren- en 4 juniorenteams aan de competitie 1974/1975. Trainer Jan Wardenburg en 1e elftal leider Harm Lutjeboer roepen de supporters op om in het nieuwe seizoen 'als één man achter onze Boys te staan, óók BIJ EEN DREIGENDE of ZEKERE NEDERLAAG, want vooral bij een achterstand zijn we jullie, Boys-supporters, zo bitter nodig. Supporters-door-dik-en-dun zijn in staat een elftal over een dood punt heen te helpen, zijn in staat verloren zelfvertrouwen te doen herwinnen!'

Behartenswaardige woorden met een tijdloos waarheidsgehalte!

Het nieuwe seizoen ziet er overigens voor de hoofdmacht erg veelbelovend uit. Jan Wardenburg heeft een naam opgebouwd als kampioenmaker en hij lijkt 't ook in Onstwedde waar te gaan maken. In de zelf georganiseerde serie nederlaag-wedstrijden wordt alleen van C.V.S.B. (weer die Scheemders!) verloren (4-1), alle andere wedstrijden worden gewonnen. De verwachtingen lijken dus terecht hoog gespannen. Trainer Wardenburg had echter bij de eerste kennismaking in juni al duidelijk een slag om de arm gehouden, toen hij handig opmerkte: 'Verwacht geen wonderen. Jan Wardenburg kan geen kampioenen produceren ...'

Eind september is inderdaad al gebleken, dat je niet zo maar eventjes kampioen wordt. Het eerste van de Boys staat op dat moment (bescheiden) op een 4e plaats in de 4e klasse D van het KNVB-zaterdagvoetbal, met 5 punten uit 4 wedstrijden.

Neen, dan onze A-junioren. Pas gepromoveerd naar de Selectieklasse 2 spelen Jan Chris de Boer, Adri Beukema, Hilvert Waarsing, Jaap Scheper, Boy Nijgh, Freerk Lukens en Co. hun tegenstanders onbevungen naar dikke nederlagen. Toch zijn het tegenstanders als CVVB (8-0), Veenendam (9-2) en Zuidhorn (7-1). Als leider van het A-team wordt Harm Jan Wubs (Gzn.), – pas vader geworden en ook luisterend naar de naam Harm Jan Pennel, omdat er onder zijn scheidsrechterlijke leiding altijd wel 1 penalty tot stand komt – uitgeroepen tot Boy-van-de-maand-oktober. De 'Voltreffer'-redactie spreekt daarbij de hoop uit, 'dat Harm Jan met z'n A's de roem van de boys tot ver in den lande moge late klinken!'

Zo voortreffelijk als de A's het doen, zo matig presteren de overige teams in het verdere verloop van de competitie.

't Zit bijvoorbeeld het 1e ook niet mee: Jan Bos enkele weken geschorst en (Helicopter) Henk Twickler geblesseerd. Tja, dat scheelt twee beste slokken op de spreekwoordelijke borrel. Op 22 november 1974 brengen de 16 man van de A-selectie een trainings-weekend door op het KNVB-oefencentrum in Zeist. Voordat het stuurmanscorps aan de wal kon protesteren, werd bekend dat sponsor-middenstanders uit Onstwedde, Alteveer en Stadskanaal eens flink

in de buidel hadden getast, en dat het een en ander de vereniging vrijwel niets kostte.

Geholpen heeft dit uitstapje nou niet zo erg, want op 19 april 1975 staat het 1e elftal op de 5e plaats van de ranglijst met 17 punten (sic!) achterstand op leider Veendam. Volgens de wedstrijd-verslagen in de kranten zijn de Boys de inspiratie tot presteren kwijt, totaal kwijt.

In hun trieste spoor volgen de andere senioren-teams; zelfs de onaantastbaar lijkende koppositie van de A's wordt bedreigd. En dat in weerwil van de welhaast grenzeloze scoringsdrang van o.a. Boy Nijgh. (Prima naamje toch voor een Boys-speler; een echte Boy-Boy ...).

Over scoren gesproken: ook de C-1 aspiranten weten hoe je dat moet doen. Na 13 gespeelde wedstrijden hebben ze er al 100 geproduceerd. Verantwoordelijk voor die productie zijn in die tijd o.a. Jan Borg, Bert Wubs, Bert Swarts, Hans Hommes, Wubbe Beikes, Eerko Fissering, Luken Bruggers, Mick Veldhuis, Rudie Hilgenga. Misschien door deze goals-productie bedwemd, krijgt 'Vultreffer'-medewerker Klaas Meijer in z'n rubriek 'Onstwedder Meijmeringhen' een vreugdevol toekomstvisioen. Hij jubelt: 'k Zie het al voor me hè. Het Onstwedder kampioenslied met solozang van Jan Veldman en begeleiding van het Fenema-sextet. Zo in de geest van:

Eenden, o eenden, van de Boskamp-poel

Eenden, o eenden, wat heeft uw snaat' ren toch ten doel?
En dan antwoordt het Groot Supporterskoor o.l.v. Willem van Waarsing:

De Boys gaan het versieren, retteketteteketet.

Zo zijn d'Onstwedder manieren, retteketteteketet.

En zo lang de lepel in de brijpot stait,
verlai-zen zie nait!!!

Dat visioenen en voetballen slechts de beginletter gemeen hebben, wordt aan het eind van het seizoen duidelijk. Geen enkele kampioen in het Boys-huis. Ook de A-junioren niet. Zij verliezen hun voorlaatste wedstrijd van S.J.S. uit Stadskanaal en worden op doelsaldo tweede. Voor één promotieplaats naar de districts-selectieklasse (= een soort A's-Walhallia) moet er echter wèl een beslissingswedstrijd komen tussen S.J.S. en de Boys. Die promotie komt voor de Onstwedders wel erg gemakkelijk tot stand: S.J.S. komt simpelweg niet opdagen! In het streekblad 'De Kanaalstreek' van enkele dagen later wordt door een S.J.S.-woordvoerder heel lakoniek gemeld, 'dat een beslissingswedstrijd niet noodzakelijk is, aangezien zowel S.J.S. als Onstwedder Boys geen interesse hebben voor een plaats in de jeugdselectieklasse van de KNVB ...'. Nou dan kent S.J.S. de Boys-bestuurders niet. 'Wij zijn er trots op zo'n prachtige en goede ploeg in onze gelederen te hebben. Ook in de nieuwe afdeling staan wij met z'n allen achter jullie', zo verwoordt voorzitter De Vries de mening van het bestuur. Geen woord over de hoge reiskosten, die gemaakt zullen moeten worden; geen woord waaruit zou kunnen blijken, dat men zich zorgend afvraagt of een verblijf van mogelijk slechts één jaar in de districtsklasse wel alle inspanningen waard is. 'Probeer zo goed mogelijk mee te draaien', dat is alles. Voor de rest geen problemen maken; dat wordt geregeld.

Naar onze mening is het die instelling, dat geloof in de eigen kracht, die wil om (te proberen) iets meer dan het gewone te bereiken, die kenmerkend is geweest voor Onstwedde als geheel en voor Onstwedder Boys in 't bijzonder in deze periode van de zeventiger jaren. Een instelling, die zonneklaar een aantal 'uitschieters' van grote klasse heeft opgeleverd.

IN - DE - PIKSJER

Willem Waarsing:
geb. 14-06-1929

Zelf nooit actief sportbeoefenaar geweest. 'Ja, ik zwom in het kanaal bij Blekslage met een touw om 't lijf achter schepen aan ...'

Heeft z'n sporen als organisator en als werker bij de Onstwedder v.v. echter dubbel en dwars verdiend. Moet daarbij vrijwel altijd in de combinatie met z'n partner/collega Geert Rijks worden genoemd. Eveneens een vent om op en mee te bouwen!

Vindt 't vanzelfsprekend dat er altijd een beroep op hem was te doen. 'Verenigingen die we hebben in het dorp moeten we samen in stand houden. 'k Zou hetzelfde voor de korfbal- of de ponyclub gedaan hebben.' Dat hij de eerste voorzitter van de Supportersvereniging werd, kwam logisch uit de andere activiteiten voort: 'Ze hadden "vrij" geld nodig, hè.'

De zgn. 'Touwendag' was de grootste plaag waarmee hij in z'n vrijwilligerscarrière werd geconfronteerd: het met touwen uitmeten van de 6-hoek, die de kantine moest worden. 'Geen touw meer in Onstwedde te krijgen en 't wilde niet lukken. Wat 'n bourell!'

ONSTWEDDER BOYS ? D'r is toch maar één club?

VOETBAL ? Onstw.Boys-1 moet kampioen worden. Alhoewel ..., dit jaar ...

MOOISTE VAN VOETBAL ? Dat ik na mijn ziekte nog lekker op 't veld kan lopen.

MEESTE WAARDERING VOOR ? Veearts De Vries: een man met lef!

Gemakkelijker zal 't er in het nieuwe seizoen hoe dan ook niet op worden: Jan Wardenburg stapt na een 1-jarig verblijf in Onstwedde op als trainer van de A-selectie; andere clubs liggen financieel (nog?) sterker in de markt en Jan is er de man niet naar om dat lonkende geld ter wille van Onstwedde te laten liggen. De ex-trainer van het Blijhamse A.S.V.B., Alie Kroeze, wordt zijn opvolger. Overigens ook een man, die over uitstekende trainerscapaciteiten wordt geacht te beschikken, en die daarom uiteraard ook een aardige stuiver moet kosten ... Binnenskamers heeft Kroeze al snel de bijnaam 'Zonnestraaltje',

vanwege zijn diep doordringende, warm-psychologische benadering van zaken en personen. De A's zullen het in het nieuwe seizoen zonder hun Harm Jan Wubs moeten stellen. In verband met zijn werk moet hij verhuizen. Zijn opvolger wordt in eigen kring gevonden in de persoon van Joke Swarts.

Niet onvermeld mag blijven, dat Albert Huitzing van het 4e elftal - Albert is inmiddels 42 jaar oud - op de ledenvergadering aan het einde van het seizoen voor de vierde keer in 5 seizoenen - en nu definitief - de Voltreffer-wisselbokaal voor de produktiefste speler van de Boys in ontvangst kan nemen. Achttien keer mocht een keeper van de tegenpartij een bal, die van Alberts voet vertrok, uit het net vissen! Wie zei daar iets over 'oudjes'?

In het nieuwe seizoen 1975/1976 is Onstwedder Boys-1, volgens de kranten opnieuw favoriet voor de titel in de 4e klasse, samen met Angelslose Boys en C.S.V.C. Die rol lijken onze favorieten niet erg aan te kunnen, want gelijk de eerste competitie-wedstrijd tegen Twedo (Nieuw-Amsterdam) gaat verloren en dat ondanks het feit dat Boy Nijgh uit de A's is overgeheveld naar het 1e. Bovendien wordt Henk Twickler direct de eerste wedstrijd van een rode kaart voorzien.

Ook de A-junioren leren de andere kant van het succes kennen: met 9-0 van het veld geblazen in en door Zwartemeer en met 5-0 ten onder tegen Oranje Nassau Sneek. Boy Nijgh wordt node gemist.

Toch heet dit allemaal sport, waarbij je geacht wordt in alle omstandigheden sportief te blijven. En dat kan soms bereikbaar zijn! Daarbij zijn er evenwel altijd momenten van levenslange waarde, die je nooit weer vergeet, waarover je blijft praten. Wie bijvoorbeeld mocht denken, dat de A's er dit seizoen totaal niks van hebben gebakken, moeten we corrigeren. Na een korte gewenningsperiode leggen ze wel degelijk goede wedstrijden op de grasmat. Het zit ze wat het oogsten van punten betreft echter bepaald niet mee. Als voorbeeld moge hier dienen de returnwedstrijd, thuis, tegen Zwartemeer, op dat moment de koploper in de Districtsselectieklasse. 85 minuten lang hebben onze jongens de stand in brilpositie weten te houden. In de laatste 5 minuten krijgen ze - potjandorie - 2 slemielige doelpunten om de oren en staan weer met lege handen. Triest! Maar 't is sport, een sport waarbij de bal altijd rond is en die dus raar kan rollen.

Van blijvende waarde zijn, ondanks alle emoties over ongelukkige verliespartijen, deze wedstrijden tegen gerenommeerde tegenstanders uit grote plaatsen, met een - vergeleken met Onstwedde - 10- en meervoudig inwonersarsenaal waaruit voetballers gerecrueteerd kunnen worden: Emmen, Leeuwarden, A.C.V. (Assen), G.R.C. en Velocitas (Groningen), O.N.S. (Sneek), Drachten. Daarover wordt later nog gepraat, met reden!

Redenen om trots op te zijn, dat je de clubkleuren van de Onstwedder Boys verdedigt, zijn er eind 1975 volop. Je hoort namelijk bij een club met visie, met lef, met - 't klinkt haast wat overdreven - halve prof-allures. Hierboven hadden we het daarover al eventjes. Nu weer wordt er onder leiding van de Supportersvereniging (en met name van Douwe Rijks, Geert Rijks en Willem Waarsing) driftig gebouwd aan wat in de officiële stukken heet 'verbetering van de accommodatie'. Is het dan allemaal nog niet mooi genoeg? Jawel hoor, best wel mooi, maar niet volledig bijde-tijds, of liever nog: er even vooraan ... (Weet u nog wat Henk Knolhoff zei bij het aanbieden van zijn klok-cadeau

---

IN - DE - PIKSJER

---

*Boy Nijgh:
geb. 01-10-1955
te Haarlem*

Begaafd voetballer met een carrière-lijn, waarvan vele medespelers uit zijn Onstwedder Boys-periode ('73 t/m '76) zullen hebben gedroomd. Werd in die 3 jaar 3 keer kampioen: 2x met de A's en 1x met het 1e elftal. Kwam van SJS via Tonnis Timmer en Henk Knolhoff naar de Boys. Was erg verguld met z'n directe overgang van de A's naar het 1e. Zegt nog altijd van z'n Boys-periode: 'Vergeet ik nooit. Ik heb er qua voetbalvorming vreselijk veel geleerd, wat me later in het betaalde voetbal (Heerenveen, Veendam) enorm goed van pas kwam.'

Vooraf het gemoedelijke bij de Boys heeft hem, in die tijd nieuwkomer in de Kanaalstreek, heel erg goed gedaan, en een wezenlijke bijdrage aan z'n persoonlijkheid geleverd. Denkt daarbij nog regelmatig met een zekere weemoed terug aan die heerlijke A-ploeg van toen.

ONSTWEDDER BOYS ? Hechte club, met fantastische mensen, die alles voor hun club over hebben.

VOETBAL ? Is m'n leven.

MOOISTE VAN VOETBAL ? Successen. Blijven die tijdelijk uit, dan moet je er gewoon extra hard tegenaan om ze toch weer te kunnen behalen.

BESTE SPELER UIT MIJN BOYS-TIJD ? Hoef je niet over na te denken: Geert Knigge!

---

tijdens de opening van de kantine?) In eerste instantie betreft deze verbouwing de modernisering van de scheidsrechterskamer en de verbouw van de (oude) bestuurskamer tot perskamer.

En merkwaardig is het hè. We signaleerden 't al aan het begin van dit hoofdstuk: op de een of andere manier hebben nevenactiviteiten (zoals bijvoorbeeld de genoemde verbouwing) toch enorm veel met de sportieve prestaties te maken. Een brok inzet buiten het veld is direct vertaalbaar naar het gebied binnen bijvoorbeeld de krijtlijnen van een voetbalveld. Dat zien we nu ook weer. Wanneer de verbouwing zo'n beetje klaar* is, is de positie van een aantal Onstwedder Boys elftallen een stuk rooskleuriger geworden. Het 1e staat na 7 wedstrijden op een gedeelde 1e plaats (na 5 winstpotten achtereen!) en het 3e ligt op de loer

voor de koppositie in de 2e klasse D, afd. Groningen. Jan Huiting maakt het bestuur er al vast op attent dat ze de feesttafel langzamerhand maar eens in orde moeten maken voor het derde ...

De feesttafel blijft op deze zelfde dag – hoe jammer ook voor het 3e team – voorbehouden aan het eerste, want ook zij halen via een moeizame 1-1 uitslag in de thuiswedstrijd tegen W.V.V. (Winschoten) het felbegeerde kampioenschap en promotie naar de 3e klasse binnen. Niet echt bij de Groningse volksaard passende vreugdetaferelen doen 'De Boskamp' op een middeleeuwse kermis lijken. Het is ook haast niet te geloven: het standaard-elftal in de 3e klasse KNVB en 2 reserve elftallen in de 1e klasse afdeling. En dat ook nog allemaal 14 dagen voordat de v.v. 'Onstwedder Boys' 12 1/2 jaar bestaat. Een mooier cadeau had de club zichzelf en de supportersaanhang toch niet kunnen geven ??

Het tot nog toe beste resultaat in de historie van Onstwedder Boys is de promotie in 1976 naar de derde klas KNVB.

Staan v.l.n.r.: Piet den Boef, Koos Poppen, Henk Twickler, Boy Nijgh, Bé Bessembinders, Jan Veldman, Geert Knigge en Jan Sterenborg (leider).

Gehurkt v.l.n.r.: Alie Kroeze (trainer), Henk Kip, Hans Boer, Luken Bakker, Elze Nieuwenhuis en Johan Wessels.

* Noot van de schrijvers:

Het Boys-bestuur stuurt in april '76 een nota naar het Stadskanaalster gemeentebestuur ad. f 7.287,73, zijnde de materiaalkosten, met het verzoek dit bedrag even over te willen maken op de Boys-rekening. B. & W. maken zich hierover erg boos. Wat is het geval? In april 1975 had het Boys-bestuur alleen *toestemming* tot verbouw gevraagd. Nu blijkt de zaak al klaar te zijn en willen de Boys de gemeente losjesweg voor de kosten laten opdraaien. B. & W. wensen niet voor dergelijke voldongen feiten gesteld te worden en weigeren in eerste instantie elke subsidiëring. Dankzij het uiterst positieve advies van de Directeur Gemeentewerken, die de grote zelfwerkzaamheid van de Boys roemt, alsmede de 'prima kwaliteit van het geleverde werk', komt het tenslotte toch voor elkaar.

In deze voetnoot kunnen de schrijvers niet nalaten als kritische noot toe te voegen, dat uit de officiële stukken blijkt, dat de aanpak van het Boys-bestuur op het tactische vlak (o.a. ten opzichte van het gemeentebestuur) in deze '70-er jaren niet altijd even gelukkig, niet altijd correct is geweest. Met het beoogde doel zal iedere rechtgeaarde Boys-voetballer 't zonder meer eens zijn geweest (nl. de eigen vereniging opstuwen in de vaart der voetbalvolkjes), de hantering van de daartoe geëigende middelen was soms maar zo-zo. Teneinde een overheersende mineur-kleur op deze pagina te vermijden, zijn de schrijvers tenslotte van mening, dat 't eens te meer pleit voor de geweldige positieve instelling van de Onstwedder Boys (èn het gemeentebestuur) in deze gouden jaren, dat ook incidentele 'miskleuntjes' de p(r)et klaarblijkelijk niet konden drukken.

Bij het begin van het competitie-seizoen 1976/'77 zijn enkele vertrouwde gezichten verdwenen. Albert Huitzing bijvoorbeeld heeft zijn voetbalschoenen definitief aan de spijker gehangen, Henk Keizer (de sneltrein op links in het 4e/5e elftal met z'n fameuze 'kontstootjes') is verhuisd, en Boy Nijgh is 'weggekocht' door Titan, een zondag-1e-klasseur uit Nieuw Weerdinge. De jongens van het 1e elftal klagen al, dat 'de stoot- en schotvaardigheid van de voorhoede danig is afgenomen'. Jan Chris de Boer, Adri Beukema, Jaap Scheper, Elze Hazelhoff, Ties de Groot en Aike Meendering zijn de nieuwe (jeugdige) aanvulling, die hernieuwd elan moet brengen op het verenigings-vlaggeschip.

Een aantal van hen heeft in elk geval een jaar stevig kunnen ruiken aan het 'grotere werk' in de Districtsselectieklasse en mag proberen de opgedane ervaringen in de seniorenpraktijk te demonstreren.

Conditioneel is er stevig voorbereid. De zomer van 1976 was regelmatig een loeihete en de smachtende bodem van de Wedderbergen heeft heel wat litertjes A-selectie-zweet begerig opgezogen. Ook het terrein van de Onstwedder Motorclub MRTO ondergaat trouwens een gratis sproeibeurt door de spelers van het derde. Jaja, voor 't spelen in een hogere klasse is klasse tonen een eerste vereiste ...

Erg triest is het, dat eind augustus Onstwedder Boys en de andere sportverenigingen in het dorp – gebundeld in de Ocrea Sport-sectie – elkaar uiteindelijk niet blijken te kunnen vinden in een gezamenlijk plan voor uitbreiding van het 'Boskamp'-complex. Het Boys-bestuur blijft vasthouden aan uitbreiding op de es ('markante bolling' heet dat in ambtelijke taal), zodat een rechthoekig complex gewaarborgd blijft, terwijl de overige verenigingen van mening zijn, dat het geen zin heeft te vechten voor een uitbreiding die door Gedeputeerde Staten nooit goedgekeurd zal worden. Zij zien meer in een alternatief, waarbij niet alleen de voetbalsport gebaat is.

Die voetbalsport in Onstwedde heeft wel dringend behoefte aan uitbreiding, dat is zeker. Begin 1972 al schreef het Boys-bestuur een brief aan het gemeentebestuur van Stadskanaal, waarin onder andere om uitbreiding van de speelmogelijkheden met 1 à 2 velden wordt gevraagd. De KNVB stelt immers als eis, dat per 4 elftallen een speelveld nodig is, en Onstwedder Boys heeft op dat moment 11 elftallen. De conclusie is duidelijk. Hoewel secretaris Henk Aising in april '72 een antwoordbrief krijgt, waarin heel lakoniek gesteld wordt 'dat voorlopig maar moet worden overwogen een ledenstop in te voeren' (...), is intern op het gemeentehuis de zaak nog niet in de doofpot. (Dat is wel eens anders geweest herinneren we ons. Zie het drama in het hoofdstuk 'Voetballoos'.) In de marge van de aanvraag om uitbreiding vinden we namelijk de volgende notitie: 'In verband met de gestage groei van de 'Onstwedder Boys' (nu ook damesvoetbal) ware *thans* een aanvang te maken met de voorbereidingen van het Sportpark in *westelijke* richting. Over 2 à 3 jaar is een 3e speelveld zeker noodzakelijk.'

Klaas Meijer zou als eindredacteur van de 'Vultreffer' deze notitie in oktober 1974 al stilletjes gelezen kunnen hebben. Schijnbaar als een soort bladvulling schrijft hij onder de kop 'OPSPORING VERZOCHT': 'Opsporing verzocht van een compleet voetbalveld. Voor het laatst gesignaleerd plm. 1 jaar geleden in zgn. "schone-beloften-toestand" in het Studiecentrum van het Gemeentehuis te Stadskanaal. Genoemd voetbalveld was daar "in opleiding" om dienst te kunnen doen als derde speelveld van de v.v. 'Onstwed-

Centrale punt van het sportpark 'De Boskamp' is de fraai gebouwde kantine.

der Boys'. Vermoed wordt, dat ons speelveld in het Gemeentelijk Studeercentrum aan zware depressies is gaan lijden en zo een gemakkelijke prooi is geworden van gewetenloze handelaars-in-blanco-beloften ... Voor tips die kunnen leiden tot opsporing van ons veld, wordt EINDELIJK voldoende speelgelegenheid in het vooruitzicht gesteld. Wordt vervolgd.'

Het succes van deze bladvulling is ongekend in die zin, dat alle regionale kranten + Omroep Noord er op inspringen. Wethouder Bloemsma wordt belaagd en zijn antwoorden komen niet al te overtuigend over. Wanneer het decembernummer van de 'Vultreffer' op de uitsmijter-pagina dan ook nog diezelfde Bloemsma opvoert in de gedaante van Vadertje Tijd met daarbij als Nieuwjaarswens: 'Moge 1975 rijk zijn aan nieuwe voetbalvelden, en moge wethouder Bloemsma onze weg met openings- en andere fijne woorden bestrooien', zijn de rapen ten gemeentehuis zichtbaar gaar. De gang komt er weer in met als resultaat de zopas genoemde inspraakavond van augustus '76. Hoezeer ons clubblad in de hele ontwikkeling een wezenlijke rol gespeeld heeft, blijkt wel uit het feit dat het definitieve plan de papieren wereld, waarin de zaak verder moet worden voorbereid, ingaat onder de naam 'Plan 12a'. Dat '12a' is het nummer van de bladzijde in de 'Vultreffer', waarop dat plan stond uitgetekend. Een prachtig plan trouwens, dat naast 2 voetbalvelden ook voorzag in 2 korfbalvelden en 2 tennisbanen op de hoek Tellingeweg/Duinweg.

Achteraf gezien is het doordrammen - al ging dat dan niet zo gladjes als voor de eenheid in het dorp wel wenselijk was - maar net op tijd geweest. De financiële situatie van de gemeente Stadskanaal verslechtert erg snel en op het nippertje wordt nog een spaarpotje gevonden om 1 voetbalveld te laten aanleggen. Volledig voor rekening van de gemeente zelf. Een heel prijzenswaardige geste. De gemeentelijke inzet valt nog meer te prijzen, als blijkt dat de realisering in hoog tempo wordt doorgezet, ondanks bijvoorbeeld het probleem dat er van liefst 10 verschillende eigenaren grond moet worden aangekocht. De op dat moment in gang zijnde ruilverkaveling rondom Onstwedde maakt een en ander gelukkig wat gemakkelijker. Het eindresultaat is in elk geval dat er per 1 augustus 1981 een derde speelveld klaar ligt voor gebruik.

En wanneer we ons nog goed herinneren heeft het wachten op een voetbalveld wel eens 'een tijdje' langer geduurd ...

Met de sportieve prestaties gaat 't in '76/'77 matig. Alle elftallen vertoeven gedurende vrijwel de gehele competitie op een plaats in de middenmoot van hun klasse. Ook de A-junioren, die nu toch weer in de 'gewone' selectieklasse spelen, hebben grote moeite de onderste regionen te verlaten. Makkelijk is het voor hen ook niet, want behalve het feit dat verschillende A's van het vorige seizoen naar de senioren zijn gegaan, moeten de overgeblevenen bijvoorbeeld Rudi Tipker af en toe afstaan, omdat het 1e elftal hem nodig heeft. Dat 1e kampt namelijk nogal eens met schorsingen, blessures en aanverwante storende factoren, die het spelen met een vaste selectie belemmeren.

Geen seizoen van grote daden dus. Alle stellingen die aan het begin van de competitie werden betrokken, worden echter met verve verdedigd, zodat er ook geen degradaties beweend behoeven te worden. Opnieuw mag het 3e elftal met ere genoemd worden, dat weliswaar in de onderste regionen eindigt, maar toch even met 16 punten uit 20 wedstrijden het eerste jaar in de 1e klasse D afsluit. Een resultaat waarvoor Aike Kruiter, Grietinus Huls, Roelf Eemsing, Lukas Schenkel, Jan Huiting, Elze Hidding, Jan Wakker, Jan Gerrit Bakker, Hilvert Waarsing en co. tekenen!

Om niet de indruk te wekken dat '76/'77 een saai seizoen was – want dat was het toch bepaald niet – doen we enkele willekeurige grepen, kris-kras uit het 'Boskamp'-gebeuren:

- Harrie Prins, Frits de Vries en Lamko Evers ontwikkelen zich in D-1 als leuke en produktieve spelertjes. Lamko begint overigens nu ook al 'penneltjes' te missen ...
- Jan Veldman wordt eenvoudig doch hartelijk gehuldigd in verband met z'n 200e wedstrijd in Onstwedder Boys-1.
- Ook Luuk Bakker zit tegen de 200 wedstrijden aan en Geert Knigge en Piet den Boef volgen op ruim een seizoen achterstand.
- De 'Vultreffer' krijgt een nieuw jasje, aangepast aan de eisen des tijds. Ontwerper is onze voetballende kunstenaar Hans Boer.
- Bé Volders stopt na 2 jaar als hoofdredacteur van ons clubblad en hij wordt opgevolgd door Jan Chris de Boer. Een compliment voor Bé, als niet-voetballer en derhalve niet rechtstreeks aan het Boys-gebeuren gebakken Onstwedder, is – zelfs nu nog – zeker op z'n plaats.
- Trainer Alie Kroeze houdt 't na 2 jaar bij de Boys voor gezien en wordt opgevolgd door de enige Onstwedder Onstwedder (is geen drukfout) trainer Henk Knolhoff.
- Arend (Opa) Ploeger uit Stadskanaal houdt er op bijna 70-jarige leeftijd als scheidsrechter (officieel) mee op. Het 4e en het 5e elftal zullen hem missen.
- Onstwedder Boys zijn in februari '77 goed vertegenwoordigd in de massale – rijdende – demonstratieve optocht tegen de opslag van atoomafval in de Oostgrommer bodem. ('Geen atoomafval in onze grond! Stop het Lubbers (is toenmalige minister van Economische Zaken) maar in z'n ...!')
- Achter werkelijke klasse kom je ook na jaren nog. Zo blijkt in de historische wedstrijd tussen het eerste kampioensteam van Onstwedder Boys uit 1965 en een team van neo-veteranen in het kader van de 'Onstwedde 1100'-viering. In weerwil van een erg goed opererend trio Herman Verwoerd, Flip Schreuder en Herman Kruit winnen de '65-ers met 5-4. En wie leidde de partij? Juist: 'opa' Ploeger!

De laatste periode van dit hoofdstuk over 5 bruisende jaren Boys-geschiedenis is er een die model kan staan voor de sport in z'n algemeenheid: vreugde en verdriet vlak bij

---

IN - DE - PIKSJER

Jan Veldman,
geb. 08-11-1947

Kwam van Alteveer naar Onstwedder Boys waar hij op 07-09-1968 z'n eerste wedstrijd in het 1e elftal speelde, tegen CVSB-2. Als laatste man op z'n geliefkoosde stekkie. Werd op die positie met het team van de Koninklijke Marine kampioen van Nederland. Had in 1977 al zo'n 30.000 km verreden om in Onstwedde te kunnen trainen en spelen.

Komt met de waardering van z'n eigen spel nooit hoger uit dan een 6. 'Die mensen gaan 't langste mee!'

Kalende kop en opmerkingen als 'Hé, olle kerel!' stimuleren Jan in z'n mentaliteit om zo lang mogelijk in een 1e elftal te blijven spelen. 'Ze zullen mij eruit moeten spelen. En ik zal ervoor vechten dat moment zo ver mogelijk voor me uit te schuiven. Word ik er toch een keer uitgespeeld, dan zullen ze er rekening mee moeten houden dat ik nog een keer terugkom ...!'

ONSTWEDDER BOYS ? Klasse! Een leuke, gezellige vereniging. De beste waar ik ooit gespeeld heb.

VOETBAL? Een hartstikke mooie sport toch. Erg jammer, dat ik, nu ik een eigen bedrijf heb, er geen tijd meer voor heb. Werkdagen van 06.00-22.30 uur is niet niks.

MOOISTE VAN VOETBAL ? Winnen!

BESTE SPELER WAARMEE IK GESPEELD HEB ? Boy Nijgh, zonder meer.

---

elkaar; het ene moment luid kunnen jubelen (om een beauty van een goal, om een kampioenschap), het andere moment onder de graszoden van het bijveld willen kruipen van ellende (om een 'slonterd' van een tegendoelpunt, om het moeten maken van de degradatie-gang naar een lagere klasse). Het seizoen 1977/'78 had het allemaal in zich.

De 18 lieden van de A-selectie weten half augustus overduidelijk wie Henk Knolhoff als trainer is. Duurlopen in het Pagedal in Stadskanaal (met en zonder zandgevulde autobinnenbanden ...!), trainingskamp in Alinghoek (bij Drouwen) vanwege de heerlijke zandvlaktes aldaar ...! Koos Poppen klaagt al voor het begin van de competitie over 'het bloed, het zweet en de tranen', die de trainer te bieden heeft. Toch moet hij heel eerlijk concluderen dat

'Opa Ploeger', een graag geziene gast op de Boskamp, leidt in 1977 een wedstrijd tussen oude glorie-teams van 'Onstwedder Boys'. In 1984 hangt Ploeger zijn scheidsrechtersfluit aan de wilgen en krijgt in een afscheidswedstrijd tussen 'De Bokjes', zijn favoriete team, en Damacota de rode kaart als symbool voor het einde van zijn scheidsrechtersloopbaan. Vanzelfsprekend ontvangen opa Ploeger en echtgenote na de wedstrijd tijdens een gezellig onderonsje diverse cadeaus voor de bewezen 'diensten'. Hij staat hier tussen Geert Oost, die ook jeugdtrainer van de Boys is geweest en Elze Hidding (rechts), één van de weinige huidige leden die vanaf de oprichting spelend lid is van 'Onstwedder Boys'.

'de sfeer goed is en dat we hoopvol het nieuwe seizoen tegemoet kunnen zien'.

Leider Jan Huiges kondigt op zeer ludieke wijze de geboorte van een nieuwe telg uit het Boys-geslacht aan: het 6e elftal. Korte tijd later wordt dit team steevast 'de Onstwedder (Oude) Bokjes' genoemd. Een naam waarmee het elftal zelf overigens graag wenst te worden aangeduid. De gemiddelde leeftijd mag er ook best zijn: 35 jaar. Kwaliteit mag geen probleem zijn als we zien welke 'oude rotten' elkaar in dit team hebben weten te vinden: Jan (Leider-Lijder) Huiges, Harm (de Frêle) Eefsting, Kasper (de Blaauw(e) Stopper), Albert (de Breker) Kruiter, Jan (Stavast) Bruggers, Klaas (de Springer) Meijer, Wubbo (de Beuker) Uil, Riekus (de Virtuoso) Streuding, Jetsko (de Linksrenner) Huiting, Meyco (de Vlieger) van Velzen en de nieuwkomers Harm Rogaar en Hans Boorsma + de 'come-backers' (volgens insiders een veredeld soort 'koekoek-bakkers') Henk Keizer en Henk Eefsting.

De mogelijkheden van dit elftal kunnen na afloop van de competitie duidelijk worden vastgesteld: een 2e plaats met 34 punten uit 22 wedstrijden, 5 punten achter de absolute topper in de 3e klasse K van dit seizoen, Muntendam 4. Nog beter presteert het 4e elftal, dat in 3 J (afd. Groningen) met 37 punten uit 22 wedstrijden eindigt, nipt achter S.V. Mussel-1. De ploeg van 'nieuwe' leider Elze Hidding slaagt er daarbij wel eventjes in om voor de 3e keer de Prestatiecup te winnen, hetgeen zonneklaar bewijst, dat we met een zeer 'Sportief en Succesvol'le (zie de inscriptie in het deksel) ploeg te maken hebben.

Het eerste elftal maakt een bewogen seizoen door. Koos Poppen raakt in de aanvangsfase vrij ernstig geblesseerd, Henk Twickler gaat trouwen, Geert Veldhuis komt met conditionele achterstand terug uit Canada, Johan Wessels is met zijn laatste studiejaar bezig en moet de training nog wel eens laten lopen, kortom problemen bij de vleet voor Henk Knolhoff. De positie op de ranglijst bijna halverwege de competitie is dan ook verre van rooskleurig. Slechts enkele punten scheiden Onstwedder Boys-1 van de gevreesde rode lantaarn. Desondanks durft Knolhoff met

GEBOREN

O.
B
O
K
J
E
S

SEIZOEN '77/'78

enkele drastische ingrepen het 1e elftal te verjongen: Geert Knigge en Jan Veldman worden bijvoorbeeld naar de kant gehaald. De supportersschare murmureert, vertoont vervolgens af en toe zelfs wat trekjes van leedvermaak wanneer het 1e 'mit 'n drup aan de neuze' thuiskomt van een verloren uitwedstrijd. Jan Geert Sterenborg breekt in de 'Vultreffer' een stevig lans voor Knolhoffs aanpak en roept

---

IN - DE - PIKSJER

Johan Wessels:
geb. 16-02-1952

Zeer gewaardeerde vleugelspeler in het 1e elftal van eind '60-er tot midden '70-er jaren. Momenteel leraar Nederlands/schooldecaan aan de RSG 'Winkler Prins' in Veenendam. Heeft het voetballen er wegens knie-problemen aan moeten geven, maar doet nu enthousiast aan (competitie) tennis en (race)fietsen. Brak recent z'n sleutelbeen, toen een Franse automobilist hem bij de beklimming van de Mont Ventoux als wielrenner van de weg drukte. Bouwde een reputatie op met z'n karakteristieke Wesselse 'juichje', waarin hij de blijdschap over een door hem geproduceerde goal middels een korte doch zeer hevige ontlading van energie tot uiting bracht. Heeft altijd moeite gehad met de supportersmentaliteit waarbij je 't ene moment de gevierde man was en 't volgende niet waard leek om met de nek te worden aangekeken.

ONSTWEDDER BOYS ? Prachtige club, met veel gezelligheid.

VOETBAL ? Mooie sport met sterke sociaal vormende kanten door het *team*-gerichte.

MOOISTE VAN VOETBAL ? Na een doelpunt geweldig te keer gaan!

BESTE SPELER UIT MIJN PERIODE ? Geert Knigge. Ja ... ja ... ja .

---

de supporters op de rijen te sluiten. En wat tje: het helpt. Want hoewel tot aan het laatste toe het spook van de degradatie door de Onstwedder dreven waart, weet het eerste voor de 2e keer een na-competitie af te dwingen. Samen met het Asser L.T.C. en Zwartemeerse Boys zullen onze jongens moeten uitmaken wie Viboa (Winsum) naar de 4e klasse zal volgen. Een menigte supporters staat in respectievelijk Beilen en Noordseschut langs de lijn om de uitslag in positieve zin te beïnvloeden. Tegen L.T.C. werden de punten gedeeld (0-0), ondanks een stevig veldoverwicht. Tegen de Boys uit Zwartemeer is het echter goed raak. Opgejut door hun aanhang, weten de onzen een 0-0 ruststand om te buigen in een 3-0 eindstand. Doelpunten van Jan Veldman (ja inderdaad, hij is er weer bij! Zie 'In-de-piksjer'), Geert Veldhuis en Henk Huiting. Gered! En de

supporters jubelen: 'Onstwedde wint de wereldcup ...'

In diezelfde periode wordt het 2e elftal kampioen in de eerste klasse C van de G.V.B. na een heel goed en regelmatig seizoen, waarbij ze steeds in de top meedraaien. Elfalleider Harm Lutjeboer heeft ook bepaald een team met mogelijkheden; mogelijkheden die onder Harms leiding ook optimaal benut zijn, dat dient onmiddellijk toegevoegd. Doordat het 1e elftal maar niet goed wil draaien, raakt hij weliswaar enkele van van zijn "jonge honden" (Adri Beukema, Jaap Scheper, Jan Chris de Boer, Jan Gerrit Bakker) kwijt, maar krijgt een imposant stel 'oude rotten' terug (Geert Knigge, Henk Twickler, Jan Veldman, Elze Nieuwenhuis). Merkwaardig genoeg gaan zowel het 1e als het 2e na deze wisseling beide een stuk beter draaien. Wanneer we deze laatste lijst van namen aanvullen met Johan Wessels (enthousiasteling/sfeermaker), Freerk Lukens (voorstopper), Hans Boer (aanvoerder-'lieve jongen'), Sirtje Rijks (mag wel iets serieuzer), Roelof Salomons (keeper en erg eerlijk), Wubbe Veldhuis (knappe technicus, die 't soms iets tèt mooi wil doen), Henk Kip ('Ik wil een blauw broekje aan ...), Ties de Groot (Geen woorden, maar daden!) en Henk Nieuwenhuis (150% inzet – soms iets te wild - toch goed voor zo'n 20 goals in dit seizoen). Het 2e van de Onstwedder Boys – zegt 't voort, zegt 't voort – promoveert naar de res. 3e klasse KNVB en zal het moeten gaan opnemen tegen onder andere A.C.V.-2 (Assen), H.Z.V.V.-2 (Hoogeveen) en Sportclub Angelslo-2 (Emmen). Realiseer je je dat Onstwedder Boys toch maar een eenvoudige dorpsclub uit de Westerwoldse regio is, dan zou je akelige dromen kunnen krijgen over het begrip 'kluif' ...

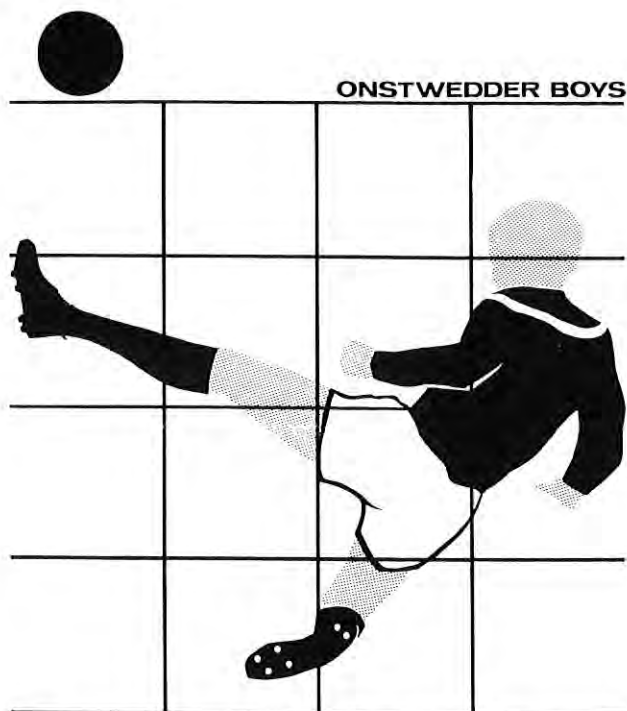
We zeiden het u al: een seizoen van vreugden en verdrieten. De vreugden hebben we gehad. Blijven over de verdrieten. Laten we ze maar niet van een hoeveelheid franje voorzien, maar gewoon pats-boem neerleggen; ook dat hoort immers bij sport, bij voetbal. Nou dan: zowel het 3e Seniorenteam als de A-junioren degraderen, respectievelijk naar de 2e klasse afd. Groningen en de doodgewone A-juniorenklasse ...

Huilt u maar rustig even uit.

Nog enkele aardige en minder aardige wetenswaardigheden ter afsluiting van dit seizoen.

- De 'Voltreffer' geeft in september '77 het 100e nummer uit. Honderd keer een clubblad van allure. Een compliment voor alle medewerkers gedurende een periode van bijna 9 jaar!
- Op initiatief van de buitengewoon actieve supportersvereniging worden in samenwerking met de 'Voltreffer'-redactie in het vervolg bij de thuiswedstrijden van het 1e elftal gecombineerde programma's/loten verkocht bij de toegangspoort.
- 2e elftalleider Harm Lutjeboer verkoopt eventjes 350 (!) loten voor de jaarlijkse grote verloting.
- 'Onstwedder Boys' kent uitstekende multi-functionele sportlui in de gelederen. Onder de typisch Onstwedder aanmoedigingskretten als 'Tou nou bliksem!', 'Kom op nou; broek die toch ais!' en 'Wat 'n kou! Hai geft op!' wordt Wubbe Veldhuis (van het 2e elftal) algemeen herenkampioen van de Ijsvereniging 'Wisch'.
- De leukste wedstrijd van het seizoen is zonder twijfel de wedstrijd tussen het eerste elftal en W.V.V. (Winschoten) op 29 oktober 1977, thuis. Bé Bessembinders neemt gedurende dat duel zijn taak om W.V.V.-spits Henk Haan (uit de bekende 'Hoantjes-familie') geen seconde

VOLTREFFER

uit het oog te verliezen zó letterlijk, dat hij 'm bijvoorbeeld ook buiten de lijnen bij een kleine verzorging volgt en geduldig wacht tot z'n prooi weer klaar is voor de jacht. Bé blijkt overduidelijk de sterkste (dat wisten wij, Bé kennende, van tevoren wel al), want broeder Haan ruimt met een gedeukt en gekneusd gemoed voortijdig het veld, gevolgd tot aan de verste cornervlag door Bé ...

- Voorzitter De Vries legt het bijltje er na 8 bestuursjaren bij neer. Jan Bosschers, zonder een rijk sportverleden maar mèt een zeer rijk blazoen op organisatorisch gebied, volgt hem op.
- Een groot actieveling binnen de supportersvereniging ontvangt de Boys. Na een langdurige ziekte overlijdt Douwe Rijks 23 augustus 1978 op de leeftijd van 58 jaar. Met werkers als hij kan 't een vereniging eenvoudig nooit slecht gaan; zijn heengaan wordt alleen al daarom als een groot verlies ervaren.

Zoals we in het eerste gedeelte van dit hoofdstuk konden relateren aan de Nederlandse successen op het W.K. in West-Duitsland, kunnen we in het slotgedeelte met trots de 2e plaats van onze vaderlandse voetbaltrots in Argentinië noemen. Door het 3-1 verlies tegen de Argentijnen in de finale (weet u 't nog hoe Rob Rensenbrink in de laatste minuut van de reguliere speeltijd plm. 10 cm naast het wereldkampioenschap schoot?), werden we dan wel niet 's werelds beste voetbalmatie, we lieten (weer) zien waarin een klein land groot kan zijn. Het collectieve voetbal in een hoog tempo en met een keiharde inzet van onze jongens maakte indruk, en niet zo'n beetje ook.

Dat zulke internationale successen onherroepelijk hun invloed hebben op de belangstelling voor een sport en het algemene niveau daarvan, hebben we al eerder betoogd en waarschijnlijk was u er sowieso wel van overtuigd. Wat dat betreft is er dus alle reden om de afsluiting van de '70-er jaren en het begin van de '80-er jaren met vertrouwen tegemoet te zien. Met vertrouwen alleen kom je er evenwel niet. Dat zullen de jaren die komen, uitwijzen.

De Boys zien medio '78 o.a. Herman Verwoerd, Jan Veldman en Henk Kip om uiteenlopende redenen vertrekken. Dat bijvoorbeeld Harry Fennema, Albert Nieuwenhuis, Jaap Scheper, Bert Bouwland, Gert Potze en Wim Nieuwenhuis zich als nieuwe leden aanmelden is natuurlijk prachtig, maar zij zijn dan nog maar 8 of 9 jaar oud en hun eventuele glorie-dagen liggen nog in het koffiedik. Aan ene Wubbe Prins van 15 jaar uit Stadskanaal, die zich komt melden, heb je al iets meer.

Trainer Henk Knolhoff stelt de zaken met betrekking tot het 1e elftal gelijk aan het begin van het seizoen duidelijk: 'Wij hebben voor '78/'79 met een jonge ploeg te spelen. Mede daardoor zal conditie en keiharde werklust ontzettend belangrijk zijn. Geluk kun je door mentaliteit afdwingen! We zullen dit seizoen niet weer ergens onderaan in de 3e klasse kunnen bungelen. Dat is slecht voor de hele vereniging. Het zal de middenmoot moeten zijn! En jullie als vlaggeschip van de vereniging hebben de plicht daarvoor te zorgen!'

Dat is klare taal. Kennelijk ook taal die niet voor dovemansoren is gesproken, want halverwege het seizoen staat het 1e in de middenmoot met 11 punten uit 11 wedstrijden. Het doelpunten maken is echter opnieuw tot een dramatisch dieptepunt gedaald: 8 goals. Waarom hebben de Boys nou steeds weer zo'n schreeuwend gebrek aan vin-nige speerpunten, aan goaltjesdieven, aan kanonnen, aan Torjägers?

Eén lichtpunt is er: de Boys-verdediging is vrijwel de minst gepasseerde. Slechts 10 maal moest Luuk Bakker vissen. In het Knolhoff-concept voor dit seizoen past een en ander wonderwel. Hij is van mening dat de ombouw van een ploeg begint bij de verdediging. Henk is dan ook bepaald niet ontevreden.

Ach en als wij, niet echt deskundigen, eind 1978 zien hoe het 2e elftal als nieuwkomer in de res. 3e klasse lekker meedraait met ploegen van naam, hoe dat 2e spelvreugde beleeft, dan kun je toch eigenlijk het vertrouwen in de uiteindelijke krachten van het Onstwedder voetbal niet verliezen. Nee, nog lange niet ...!

WIJSHEID ?

De ruime belangstelling voor de voetballerij is waarschijnlijk het gevolg van een in het dagelijks leven onbevredigde behoefte om ergens tegenaan te kunnen schoppen ...